

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ЛОВЕЧ

гр. Ловеч, ул. „Търговска” 41 тел. 068 / 663 108 , факс: 068/603 196

№ 1377/2019 год.
... 05.07.2019 .....

Чрез: Общински съвет - Угърчин

До: Административен съд – Ловеч

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

ПРОТЕСТ

Вх. № 194/11.07.2019
гр. УГЪРЧИН, Ловечка област

от Светла Иванова Иванова
прокурор от Окръжна прокуратура – Ловеч
тел. 068/663108, 068/663109;
факс 068/603196

срещу текстове от Наредба за опазване на
околната среда и управление на отпадъците
на територията на община Угърчин

Уважаеми административни съдии,

Оспорвам чл.49, ал.1, чл.55, ал.2, както и чл.62, чл.65, чл.66, чл.67, чл.68, чл.69 от Наредба за опазване на околната среда и управление на отпадъците на територията на Община Угърчин (Наредбата), тъй като считам, че цитираните текстове са незаконосъобразни, по следните съображения:

Въпросната Наредба е приета с решение на общински съвет Угърчин № 700/28.01.2014 г. По естеството си е нормативен административен акт, съгласно определението на чл.75, ал.1 от АПК, а в същия смисъл е и дефиницията на чл.1а ЗНА. Наредбата е приета въз основа на делегацията на чл.22 ЗУО.

1. Съгласно **чл. 49, ал.1 от Наредбата**, дейности по събиране, временно съхраняване и транспортиране на излезли от употреба автомобилни гуми, имат право да извършват само лица, притежаващи съответния разрешителен документ или сключен договор с Кмета на община Угърчин за извършване на тези дейности.

Считаме, че чл.49, ал.1 от Наредбата противоречи на чл.35, ал.2, т.2 от ЗУО, съгласно който, за извършване на дейностите по третиране на отпадъци, **не се изисква разрешение за събиране и транспортиране на отпадъци по смисъла на § 1, т. 41 и 43 от допълнителните разпоредби.**

Систематическото тълкуване води до извод, че за дейностите, изчерпателно посочени и точно дефинирани в самостоятелната т.2 на ал.1 на чл.35 ЗУО и в ДРЗУО, е въведен **регистрационен, а не разрешителен режим**.

В подкрепа на заключението е разпоредбата на чл.35, ал.5 ЗУО, която предвижда, че регистрационният документ за дейности по ал.2, т.2 се издава самостоятелно от останалите разрешителни и регистрационни документи.

Следва да се спомене и това, че в РБ действа ЗОАРАКСД, създаден да улесни и насърчи извършването на стопанската дейност, като ограничи до обществено оправдани граници административното регулиране и административния контрол, осъществявани от държавните органи и от органите на местното самоуправление - чл.1, ал.2 от с.з.

С чл.2 ЗОАРАКСД се определя, че държавните органи и органите на местното самоуправление осъществяват административно регулиране и административен контрол върху стопанската дейност с цел защита на:

1. националната сигурност и обществения ред в РБ, както и на изключителни и суверенни права на държавата по смисъла на чл.18, ал.1-4 КРБ;
2. личните и имуществените права на гражданите и юридическите лица;
3. околната среда в съответствие с принципите и целите на този закон.

Проявление на волята на законодателя да ограничи административното регулиране и контрол са повелите на чл.4, ал.1, ал.2 и ал.3 ЗОАРАКСД, според които лицензионен и регистрационен режим за извършване на стопанска дейност, както и изискване за издаване на разрешение и удостоверение или за даване на уведомление за извършване на отделна сделка или действие, се установяват само със закон. Всички изисквания, необходими за започването и за осъществяването на дадена стопанска дейност, както и за извършването на отделна сделка или действие, се уреждат със закон. С подзаконов нормативен акт, посочен в закон, могат да се конкретизират изискванията по ал.2, като се осигури спазването на чл.3, ал.3 от ЗОАРАКСД.

Ето така, с въвеждането на разрешителен режим стореното от общинския съвет е напълно несъвместимо със ЗУО.

2. Съгласно чл.55 от Наредбата:

„(1) /В сила от 01.01.2014/ Преди започване на СМР и/или разрушаване на строеж, възложителят е отговорен за изготвянето на план за управление на СО, по чл. 11, ал. 1 от ЗУО.

(2) Изискванията на ал. 1 не се прилагат за:

1. премахване на сгради с разгъната застроена площ /РЗП/, по малка от 100 кв.м.
2. реконструкция и основен ремонт на строежи с РЗП, по малка от 500 кв.м.
3. промяна предназначението на строежи с РЗП, по малка от 500 кв.м.
4. строеж на сгради с РЗП, по малка от 300 кв.м.

.....“

Оспорването се концентрира на втората алинея.

Преди законодателната промяна (ДВ, бр. 105 от 2016 г.) чл.55, ал.2 от местната наредба съответства на актуалната редакция на нормата на чл.11, ал.2 ЗУО.

След отмяна на последната, материята вече се урежда с предписанията на чл.15, ал.1, т.1 - т.12 от Наредбата за управление на строителните отпадъци и за влягане на рециклирани строителни материали (издадена на основание чл.43, ал.4 ЗУО). Съгласно цитирания текст:

„Чл. 15. (1) План за управление на строителните отпадъци не се разработва и не се прилагат изискванията на тази глава при:

1. премахване на сгради с разгъната застроена площ (РЗП), по-малка от 300 кв. м;

....

3. реконструкция и основен ремонт на строежи с РЗП, по-малка от 700 кв. м;

4. промяна на предназначението на строежи с РЗП, по-малка от 700 кв. м;

5. строеж на сгради с РЗП, по-малка от 700 кв. м;

....“

Елементарната словесна съпоставка между регламентацията в двата подзаконовни акта (на МС и на общински съвет гр.Угърчин) сочи, че действащата норма на чл.55, ал.2 от общинската наредба е незаконосъобразна, тъй като изложените хипотези касаят обекти с различни параметри.

3. С чл.62, чл.65, чл.66, чл.67, чл.68, чл.69 от Наредба са въведени административно-наказателните разпоредби.

В тази връзка, както се посочи, Наредбата е приета въз основа на делегацията на чл.22 ЗУО. Т.е. компетентността на общинския съвет е установена в съответствие с материалния закон и това е пряко следствие от нормата на чл.4, ал.1 КРБ (а и чл.4, ал.1 АПК). Разпоредбите, посветени на компетентността се тълкуват само стриктно (нито стеснително, нито разширително) поради изключителния им характер. Така е, защото всяка власт (в т. ч. и за вземане на определено решение, каквато всъщност е компетентността) се учредява изрично. Ясно е и, че с цитираната оправомощаваща разпоредба не се предоставя власт на общинския съвет да регулира и материята на административнонаказателната отговорност (за повече подробности вж решения на ВАС - № 5922/08.05.2018 г. по адм. дело № 13606/2016 г., № 15898/19.12.2018 г. по адм. дело № 5466/2018 г.) От друга страна обаче, в случаите, когато местният орган на власт пресъздава дословно законовата уредба, извършеното очевидно е ненужно (законът има пряко действие по силата на чл.3 ЗНА), но по същество не игнорира висшестоящи правни норми. Не така е в случая. В ЗУО се съдържат ред състави на административни нарушения със свои изпълнителни деяния, субекти и наказания (чл.133, и чл.134). Видно е, че в общинската наредба е въведена различна регламентация, във флагрантно противоречие със закона.

Ето защо тези текстове следва да бъдат отменени.

Съгласно чл.8 от Закона за нормативните актове, общинските съвети могат да издават наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. От това следва, че ОбС - Угърчин не е бил в правото си да урежда с наредба санкции, в противоречие с нормативните актове от по-висша степен, каквито в конкретния случай се явяват ЗУО и Наредбата за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали.

На следващо място оспорената нормативна разпоредба противоречи и на чл.76, ал.3 от АПК, съгласно който общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение (в същия смисъл е и постулатът на чл.15, ал.1 ЗНА). По смисъла на чл. 76, ал. 3 от АПК издаваните от общинските съвети нормативни актове имат вторичен и производен характер спрямо законите, по-висока степен на конкретизация и ограничено териториално значение.

По изложените съображения считаме, че разпоредбите на чл.49, ал.1, чл.55, ал.2, както и чл.62, чл.65, чл.66, чл.67, чл.68, чл.69 от Наредба за опазване на околната среда и управление на отпадъците на територията на Община Угърчин, противоречат на ЗУО, Наредбата за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали, чл. 76, ал. 3 от АПК и чл. 8 от ЗНА, поради което се явяват незаконосъобразни и като такива следва да бъдат отменени.

Съгласно чл. 16. (1) от АПК прокурорът следи за спазване на законността в административния процес, като предприема действия за отмяна на незаконосъобразни административни и съдебни актове. Считаме, че приетите текстове от Наредбата са незаконосъобразни. Затова и като упражняваме правото на Окръжна прокуратура – Ловеч да ги протестира и да иска тяхната отмяна, считаме, че по този начин защитаваме важен обществен интерес – по аргумент от разпоредбата на чл. 16, ал.1, т. 3 от АПК.

С оглед на гореизложеното, на осн. чл.186, ал.2 от АПК и чл.145, ал.6 от ЗСВ

МОЛИМ АС – Ловеч да постанови решение, с което да отмени чл.49, ал.1, чл.55, ал.2, както и чл.62, чл.65, чл.66, чл.67, чл.68, чл.69 от Наредба за опазване на околната среда и управление на отпадъците на територията на Община Угърчин, като незаконосъобразни.

Доказателствени искания:

Молим да изискате от Общински съвет – Угърчин цялата административна преписка по издаването на оспорения административен акт.

Приложения:

Препис от протеста за ответната страна.

Прокурор:

(Св. Иванова)

